

HOTĂRÂRE nr. 77 din 23 ianuarie 2003 privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți

În temeiul art. 107 alin. (1) din Constituție și al art. 33 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I: Organizarea activității de salvare în munți

Art. 1

Activitatea de salvare în munți cuprinde patrularea preventivă, asigurarea permanenței la punctele și refugiile SALVAMONT, căutarea persoanei dispărute, acordarea primului ajutor medical în caz de accidentare și transportarea accidentatului sau a bolnavului la prima unitate sanitară. Această activitate este desfășurată de salvatori montani.

Art. 2

Consiliile județene în a căror rază administrativ-teritorială se află trasee montane și/sau pârtii de schi organizează servicii publice județene SALVAMONT care coordonează activitatea de prevenire a accidentelor montane și de salvare în munți a persoanelor accidentate și a bolnavilor.

Art. 3

Serviciul public județean SALVAMONT are următoarele atribuții principale:

- a)** coordonează din punct de vedere administrativ și organizatoric activitatea de salvare montană în județ;
- b)** propune omologarea sau desființarea unor trasee montane;
- c)** coordonează și supraveghează activitatea de amenajare, întreținere și reabilitare a traseelor montane din județ;
- d)** asigură preluarea apelurilor de urgență privind accidentele montane și transmiterea acestora la șefii de formație SALVAMONT sau la înlocuitorii acestora;
- e)** asigură permanența la punctele și refugiile SALVAMONT;
- f)** verifică îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 39;
- g)** organizează activitatea de pregătire profesională a salvatorilor montani în județ;
- h)** îndeplinește orice alte atribuții legate de activitatea de salvare montană prevăzute de legislația în vigoare sau stabilite prin hotărâre a consiliului județean.

Art. 4

În localitățile pe teritoriul cărora există trasee turistice montane și/sau pârtii de schi consiliile locale pot organiza, în condițiile legii, servicii publice locale SALVAMONT.

Art. 5

Serviciul public local SALVAMONT are următoarele atribuții principale:

- a)** coordonează din punct de vedere administrativ și organizatoric activitatea de salvare montană la nivel local;
- b)** verifică îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 39;
- c)** angajează, conform prevederilor art. 7, formațiile necesare de salvatori montani;
- d)** asigură participarea salvatorilor montani, angajați în condițiile art. 7 lit. a), la formele de pregătire profesională organizate de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România;
- e)** colaborează cu serviciul public județean SALVAMONT;
- f)** îndeplinește orice alte atribuții în ceea ce privește salvarea montană prevăzute de legislația în vigoare sau stabilite prin hotărâre a consiliului județean și, respectiv, local.

Art. 6

În situația în care la nivelul localităților pe teritoriul cărora există trasee montane și/sau pârtii de schi consiliile locale nu organizează servicii publice locale SALVAMONT, atribuțiile prevăzute la art. 5 lit. a)-d) se îndeplinesc de serviciul public județean SALVAMONT.

Art. 7

Serviciul public județean sau local SALVAMONT își constituie formațiile astfel:

- a)** prin încheierea de contracte de muncă, contracte de colaborare sau contracte de voluntariat cu fiecare salvator montan, în baza legislației în vigoare;
- b)** prin încheierea de contracte civile de prestări de servicii cu societăți civile profesionale de salvatori montani sau cu organizații neguvernamentale care au ca scop salvarea montană și care pun la dispoziție întreaga echipă sau echipele necesare activității de salvare montană.

Art. 8

Formația de salvare montană este alcătuită din minimum 6 membri salvatori montani.

Art. 9

Numărul formațiilor SALVAMONT este stabilit prin hotărâre a consiliului județean sau local, după caz, cu consultarea Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România, în funcție de caracteristicile zonei montane, de afluența turiștilor, schiorilor și alpinștilor în zona montană respectivă.

Art. 10

Formația de salvare montană are următoarele atribuții principale:

- a)** deplasarea de urgență la locul solicitat, salvarea accidentatului sau a bolnavului, acordarea primului ajutor medical și transportarea acestuia la locul stabilit, pentru a fi preluat de personalul medical de specialitate;
- b)** patrularea preventivă în zonele montane cu flux turistic mare, grad de pericolozitate ridicat și în stațiunile turistice montane de practicare intensivă a sporturilor de iarnă;
- c)** orice alte sarcini la care s-a obligat prin clauzele contractului în baza căruia a fost angajată.

Art. 11

(1) Fiecare formație de salvare montană este condusă de un șef de formație ales de membrii acesteia. Șeful formației are sarcina de a organiza activitatea de patrulare, de a mobiliza formația pentru intervenție în timpul cel mai scurt, de a asigura coordonarea activității de intervenție și de a asigura instruirea permanentă a formației.

(2) Șeful formației de salvare montană își numește înlocuitorii care preiau atribuțiile acestuia în cazul indisponibilității titularului.

Art. 12

Formația de salvare montană este dotată de către consiliul județean sau local, după caz, cu materiale de intervenție,

salvare și transport al accidentatului sau al bolnavului, conform baremurilor prevăzute în anexa nr. 1. Baremurile pot fi suplimentate prin decizie a Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România. Conducătorul formației SALVAMONT răspunde de folosirea și de păstrarea acestor materiale.

Art. 13

(1) Fiecare membru al formației SALVAMONT este dotat cu echipament și trusă de prim ajutor, conform baremurilor prevăzute la anexa nr. 1.

(2) Pentru acordarea asistenței medicale de urgență la locul accidentului, membrii formațiilor SALVAMONT vor efectua o perioadă de instruire la nivelul serviciilor de ambulanță județene sau al unităților de primire a urgențelor din cadrul spitalelor județene.

Art. 14

Însemnele, legitimațiile și culorile distinctive ale echipamentelor membrilor echipelor SALVAMONT sunt unice pe întregul teritoriu al României și se stabilesc de către Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România. Folosirea acestor însemne de către persoane neautorizate constituie infracțiune și se pedepsește conform legislației în vigoare.

Art. 15

La acțiunile de patrulare preventivă sau la intervențiile cu un grad redus de complexitate pot participa ca voluntari și persoane care nu au calitatea de salvator montan, cu acordul șefului formației de salvare montană, care va ține o evidență a acestora.

Art. 16

(1) Finanțarea serviciilor publice județene sau locale SALVAMONT, inclusiv dotarea și echiparea cabanelor cu aparatură, instrumente și materiale necesare desfășurării activității, se face din bugetele proprii ale județelor sau din bugetele locale, după caz.

(2) Nominalizarea cabanelor care trebuie echipate și dotate se face prin hotărâre a consiliului județean sau local, după caz, cu consultarea Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România.

Art. 17

(1) Serviciile medicale de urgență furnizate de formațiile SALVAMONT cu personal medical autorizat se subcontractează cu serviciile de ambulanță.

(2) În cazul accidentelor în munți formațiile SALVAMONT apelează serviciul de ambulanță care are obligația de a prelua de la acesta accidentații care necesită spitalizare.

Art. 18

Membrii formațiilor de salvare montană, care au încheiat contracte de colaborare și de voluntariat și care participă la activitățile de prevenire a accidentelor, de patrulare preventivă, salvare, pregătire și perfecționare, pot fi scoși de la locul de muncă pe durata desfășurării acestora, prin negociere între consiliile județene sau locale, după caz, și unitățile/instituțiile unde aceste persoane își desfășoară activitatea. Pentru perioada respectivă membrii echipelor SALVAMONT beneficiază de salariul mediu pe economie și de menținerea calității de persoană încadrată cu contract individual de muncă la unitățile/instituțiile unde aceste persoane își desfășoară activitatea.

Art. 19

(1) Fiecare membru al formației SALVAMONT primește, pe perioada activității de patrulare, precum și de salvare în munți constând în căutarea, acordarea primului ajutor medical și transportul accidentatului, o indemnizație de pericolozitate care se stabilește prin hotărâre a consiliului județean sau local, în raport cu riscurile și cu condițiile naturale specifice, precum și cheltuielile de cazare și transport.

(2) Pe perioada participării la activitățile prevăzute la alin. (1), precum și la formele de pregătire profesională a salvatorilor montani, aceștia beneficiază de o indemnizație de hrană echivalentă cu baremul de hrană al sportivilor de performanță.

Art. 20

Agenții economici din turism asigură echipelor SALVAMONT prioritate la utilizarea mijloacelor de transport pe cablu și a serviciilor de cazare și alimentație pe perioada în care acestea sunt în acțiuni de patrulare preventivă și de salvare în munți.

Art. 21

(1) Serviciile publice SALVAMONT beneficiază de o frecvență radio de urgență națională, care este pusă la dispoziție în mod gratuit, precum și de o pereche de frecvențe de lucru pe repetor pentru probleme de organizare și cooperare în munți, care sunt asigurate, de asemenea, gratuit.

(2) Refugiile și bazele SALVAMONT trebuie să fie dotate cu stații de radioemisie fixe.

Art. 22

(1) Membrii formațiilor de salvare montană încheie asigurări pentru răspundere civilă profesională, de viață sau pentru accidente.

(2) Contravaloarea primelor de asigurare a salvatorilor montani angajați în condițiile art. 7 lit. a) este achitată de consiliile locale sau de consiliile județene, după caz.

(3) Contravaloarea primelor de asigurare a salvatorilor montani angajați în condițiile art. 7 lit. b) este achitată de persoana juridică angajatoare a acestora.

Art. 23

(1) Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România are, în domeniul prevenirii accidentelor montane și organizării activității de salvare în munți, următoarele atribuții:

a) coordonează din punct de vedere tehnic activitatea de salvare montană din întreaga țară, având dreptul de a emite norme tehnice obligatorii în activitatea de salvare montană;

b) organizează examenul de atestare în profesia de salvator montan;

c) organizează formele de pregătire profesională a salvatorilor montani;

d) organizează examenele de atestare periodică a salvatorilor montani;

e) conferă și ridică dreptul de liberă practică în profesia de salvator montan;

f) aplică sancțiuni disciplinare membrilor săi;

g) organizează echipe speciale de salvatori montani;

h) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de statutul său.

(2) Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România este recunoscută ca asociație de utilitate publică.

Art. 24

Poate deveni salvator montan orice persoană care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are vârsta de cel puțin 18 ani;
- b) nu are antecedente penale;
- c) are o stare de sănătate corespunzătoare confirmată prin fișa medicală;
- d) a parcurs formele de pregătire profesională și a efectuat un stagiu de aspirantură, stabilite de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România;
- e) are o conduită demnă și morală;
- f) a promovat examenul de atestare în profesie organizat de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România.

Art. 25

(1) Salvatorii montani au obligația de a participa la intervale stabilite de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România la examene de reconfirmare a dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

(2) Neparticiparea sau nepromovarea examenelor prevăzute la alin. (1) duce la pierderea dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

Art. 26

Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România stabilește prin norme proprii și alte situații care determină pierderea dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

CAPITOLUL II: Prevenirea accidentelor montane

SECȚIUNEA 1: Amenajarea, omologarea și întreținerea traseelor turistice montane

Art. 27

Traseul turistic montan trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să prezinte interes și să facă legătura între două sau mai multe obiective;
- b) să fie accesibil atât vara, cât și iarna, scop în care se vor evita, atât cât este posibil, versanții sau crestele expuse la viscole ori la curenți puternici de aer. În condiții speciale de altitudine sau de teren accidentat traseul turistic montan va fi recomandat numai vara;
- c) să evite zonele favorabile producerii avalanșelor de zăpadă, alunecărilor de teren sau căderilor masive de pietre;
- d) să nu necesite construirea prea multor amenajări - podețe, balustrade, trepte - și să permită îmbunătățirea potecii - lărgirea ei, acoperirea porțiunilor surpate -, fără cheltuieli mari;
- e) să nu traverseze zone întinse de grohotișuri sau de mlaștini.

Art. 28

Criteriile de clasificare a traseelor turistice montane sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 29

În funcție de desfășurarea pe teren a traseelor turistice montane se folosesc următoarele sisteme de marcaje:

- a) marcaje în grup, care au, inițial, un parcurs comun, după care semnele se ramifică succesiv pe diferite trasee;
- b) marcaje centrifugale, cu semne care se despart chiar de la pornire pe trasee diferite;
- c) marcaje în circuit, care au același punct de plecare și de sosire;
- d) marcaje cu ax comun, care au un traseu principal, numit și magistrală, în general traseu de creastă, din care se ramifică sau către care se dirijează mai multe trasee secundare;
- e) marcaje pentru traseele dus-întors.

Art. 30

Pentru marcarea traseelor turistice montane și pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale se utilizează semnele prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 31

Indicatoarele de trasee turistice montane sunt cele prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 32

Documentațiile pentru amenajarea traseelor turistice montane noi și pentru modificarea traseelor existente se întocmesc de către consiliile județene sau locale, după caz, și de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România și cuprind:

- a) date de bază - traseul, unitatea montană, județul sau județele în a căror rază se află traseul;
- b) date privind execuția și întreținerea marcajului și a traseului;
- c) harta traseului la una dintre scările: 1:50.000, 1:25.000 sau 1:20.000.

Art. 33

Omologarea traseelor turistice montane se face de Ministerul Turismului, conform legislației în vigoare, în baza documentațiilor prevăzute la art. 32 și la inițiativa consiliului județean sau local, după caz, în a cărui rază se află traseul și a Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România.

Art. 34

Condițiile materiale și financiare necesare lucrărilor de amenajare și întreținere a traseelor turistice montane se asigură de consiliile județene și/sau locale sub a căror autoritate funcționează serviciul public SALVAMONT.

Art. 35

Pentru întreținerea traseelor turistice montane sunt obligatorii următoarele lucrări:

- a) periodic se curăță, se repară și se îmbunătățesc poteciile, taluzurile, sectoarele protejate de balustrade, treptele, cablurile și lanțurile de sprijin, copertinele și punțile peste ape și se înlătură toate obstacolele care bazează trecerea;
- b) în fiecare primăvară se completează și se înlocuiesc stâlpii, săgețile, indicatoarele, inscripționările și semnele de marcaj deteriorate, distruse sau descompletate;
- c) stâlpii de marcaj din zonele de avalanșe se schimbă pe teren ferit, iar marcajul se înlocuiește pe aceste porțiuni cu semne pe sol, acolo unde este posibil.

SECȚIUNEA 2: Măsuri de prevenire a accidentelor montane

Art. 36

Pentru adăpostirea persoanelor aflate în dificultate, surprinse de schimbări meteorologice bruște în zone montane izolate, departe de cabane, se construiesc, se amenajează sau se reamenajează refugii.

Art. 37

Lucrările de amenajare, precum și de construire a refugiilor, a bazelor SALVAMONT și a punctelor sanitare SALVAMONT se execută de către consiliile județene și locale în a căror rază administrativ-teritorială se află, sub directă supraveghere a serviciului SALVAMONT.

Art. 38

Fondurile necesare pentru amenajarea și întreținerea traseelor turistice montane, precum și pentru construirea refugiilor, a bazelor SALVAMONT și a punctelor sanitare SALVAMONT se asigură din bugetele proprii ale județelor și din bugetele locale.

Art. 39

Persoanele fizice sau juridice care administrează cabane montane, nominalizate potrivit prevederilor art. 16 alin. (2), au următoarele obligații principale:

- a) să doteze cabanele, cu finanțarea potrivit prevederilor art. 16 alin. (1), cu: semnalizatoare luminoase pentru orientarea turiștilor în timpul nopții și în condiții meteorologice care prezintă pericol de accidentare; post telefonic fix sau mobil și stație de emisie-recepție radio; mijloace de avertizare sonore la cabanele de creastă, care vor fi folosite în mod intermitent pentru orientarea turiștilor în timpul unor condiții meteorologice deosebite, precum și ca semnal de alarmă în caz de accidente, semnal stabilit convențional între cabanieri, echipele SALVAMONT, unitățile din apropiere ale Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne și stațiile meteorologice; materiale, instrumente și medicamente prevăzute în anexa nr. 1, pentru cabane;
- b) să monteze la cabane panouri cu traseele din zonă, diferite pentru sezonul de vară și pentru cel de iarnă, cu marcarea distinctivă a porțiunilor periculoase și a refugiilor care pot fi folosite;
- c) să întocmească registrul de trafic al turiștilor la cabană;
- d) să afișeze zilnic buletinul meteorologic;
- e) să informeze turiștii asupra celor mai convenabile căi de acces, în funcție de condițiile meteorologice ale zilei.

Art. 40

Persoanele fizice sau juridice care organizează acțiuni turistice în munți au următoarele obligații principale:

- a) să utilizeze ghizi montani calificați, dotați cu mijloace de comunicație (telefon mobil, stație radio de comunicație) capabile să asigure legătura cu punctele de alarmare a formațiilor SALVAMONT;
- b) să informeze turiștii asupra condițiilor meteorologice ale zilei;
- c) să recomande turiștilor echipamentul necesar pentru parcurgerea traseului turistic montan;
- d) să utilizeze variantele de trasee turistice montane adecvate componenței grupului și condițiilor meteorologice.

CAPITOLUL III: Răspunderi și sancțiuni

Art. 41

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) neorganizarea de către consiliile județene, care au zone montane în raza administrativ-teritorială, a serviciilor publice SALVAMONT;
- b) neefectuarea de către consiliile județene sau consiliile locale, după caz, a lucrărilor de amenajare și întreținere a traseelor turistice montane;
- c) neasigurarea formațiilor SALVAMONT și a cabanelor nominalizate cu baremurile minime de materiale, medicamente, instrumente și dispozitive prevăzute în prezenta hotărâre;
- d) nerespectarea de către agenții economici și persoanele fizice a obligațiilor prevăzute la art. 39 și 40.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

- a) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. a) și b);
- b) cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. c) și d).

(3) Amenzile se aplică și persoanelor juridice.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de personalul anume împuternicit al Ministerului Turismului.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV: Dispoziții finale

Art. 42

Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 43

Ministerul Sănătății și Familiei asigură, prin direcțiile județene de sănătate publică, convocarea și instruirea anuală a cabanierilor nominalizați potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) și a ghizilor montani pentru acordarea primului ajutor medical și folosirea medicamentelor din dotarea cabanelor turistice.

Art. 44

(1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.269/1996 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea accidentelor turistice și organizarea activității de salvare în munți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 2 decembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE
Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan
p. Ministrul sănătății și familiei,
Radu Deac,
secretar de stat
p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Răzvan Ionuț Cîrcă,
secretar de stat

ANEXA nr. 1: BAREMURI de dotare a membrilor echipelor SALVAMONT și a cabanelor cu instrumentar medical, medicamente, materiale sanitare și cu materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană

1. Baremul de dotare a fiecărui membru al formației SALVAMONT cu echipament individual și materiale necesare pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

- bocanci tip alpin:

- a) de iarnă;
- b) de vară;

- costum alpin (pantaloni de vară, bluză de vară, pelerină de ploaie, pantaloni de iarnă, bluză vătuită, șosete de lână, suprapantaloni, vestă vătuită, parazăpezi, hanorac impermeabil);

- bocanci de schi;
- costum de schi;
- căciuliță de schi;
- mănuși de protecție;
- schiuri complete (schiuri, bețe de schi, legături alpine, legături de tură, piei de focă);
- ochelari de protecție;
- cască de protecție;
- vestă de siguranță;
- colțari;
- piolet;
- rucsac;
- aparatură de emisie-recepție radio;
- telefon mobil;
- binoclu;
- trusă medicală individuală;
- lanternă cu baterii;
- briceag.

2. Baremul de dotare cu instrumentar sanitar de prim ajutor, cu materiale sanitare și cu medicamente a trusei individuale de prim ajutor medical a fiecărui membru al formației SALVAMONT:

A) Instrumentar medical de prim ajutor:

- pipetă 2 buc.
- foarfece drept 1 buc.
- pensă Kocher 1 buc.
- pensă Pean dreaptă 1 buc.
- pipă Guedel 1 buc.
- atelă cervicală
- atele Krammer de diferite mărimi, atele gonflabile sau alte materiale pentru imobilizări de fracturi, seturi 4 buc.
- "batista salvatorului" sau alte dispozitive ajutătoare pentru respirația gură la gură 1 buc.
- cutie din metal - 20/12 cm 1 buc.
- coliere 2 buc.

B) Materiale sanitare:

- apă oxigenată 200 gr
- alcool sanitar 200 gr
- alcool iodat 5% 200 gr
- comprese sterile, cutii 2 buc.
- feși 5/8 4 buc. - feși 10/10 4 buc.
- vată medicinală 200 gr - garou 1 m
- role de leucoplast 1 buc.
- pansament cu rivanol 2 pachete
- pansament individual 2 buc.
- tifon 1 m - mănuși
- mănuși chirurgicale
- folie izolantă, tip Sirius, pentru protejarea accidentatului 1 buc.
- soluții perfuzabile

C) Medicamente:

- algocalmin tablete 20 buc.
- aspirină tablete 20 buc.
- bioxiteracor spray 1 flacon
- colir oftalmologic antiseptic 1 flacon
- nor spray 1 flacon
- paracetamol tablete 20 buc.
- unguent cu antibiotice 1 tub
- scobutil 20 tablete
- codeinfosfat 10 tablete
- decongestionant nazal 1 flacon
- loperamid 10 tablete
- metoclopramid 10 tablete
- cărbune medicinal 10 tablete
- proculin picături 1 flacon
- saposan pulvis 1 flacon
- mușețel (plicuri) 1 pungă
- nitroglicerină 1 flacon
- trombină uscată 1 flacon

3. Baremul minim de dotare a echipei SALVAMONT cu echipament și materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

- akijă (targă pentru transport iarna) 2 buc.
- targă cu roți 2 buc.
- tărgi speciale 2 buc.
- dispozitive de transport în abrupt 2 buc.
- troliu 1 buc.
- sonde avalanșe 10 buc.

- corzi alpine diferite 4 buc. x 80 m
- carabiniere 40 buc.
- cordeline diferite 4 buc. x 50 m
- aparatură de iluminat 2 buc.
- aparatură pentru avertizare 1 buc.
- aparatură de căutare în avalanșă 1 buc.
- saci de dormit 6 buc.
- saltele izopren 6 buc.
- corturi 2 buc.
- surse de încălzire (primusuri) 2 buc.
- câini de căutare 1
- mijloace de transport auto specifice (scutere de zăpadă, ambulanță, mașină de teren), opțional 1 buc.
- ciocane alpinism 2 buc.
- pitoane diferite 40 buc.

În funcție de complexitatea zonei de activitate, la această dotare generală se adaugă și alte materiale specifice, conform normelor emise de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România.

4. Baremul de dotare a cabanelor cu instrumentar medical de prim ajutor, cu materiale sanitare și cu medicamentele care se acordă gratuit accidentaților sau bolnavilor:

A) Instrumentar medical de prim ajutor:

- pipetă 1 buc.
- foarfece drept 1 buc.
- pensă Kocher 1 buc.
- pensă Pean dreaptă 1 buc.
- pipă Guedel 1 buc.
- atele Krammer de diferite mărimi, atele gonflabile sau alte materiale pentru imobilizări fracturi, seturi 4 buc.
- "batista salvatorului" sau alte dispozitive ajutătoare pentru respirația gură la gură 1 buc.
- cutie din metal - 20/12 cm 1 buc.
- coliere 2 buc.

B) Materiale sanitare:

- apă oxigenată 200 gr
- alcool sanitar 200 gr
- alcool iodat 5% 200 gr
- comprese sterile, cutii 2 buc.
- feși 5/8 4 buc.
- feși 10/10 4 buc.
- vată medicinală 200 gr
- garou 1 m
- role de leucoplast 1 buc.
- pansament cu rivanol 2 pachete
- pansament individual 2 buc.
- tifon 1 m

C) Medicamente:

- algocalmin fiole 5 buc.
- algocalmin tablete 20 buc.
- aspirină tablete 20 buc.
- bioxiteracor spray 1 flacon
- colir oftalmologic antiseptic 2 flacoane
- nor spray 1 flacon
- tetraciclină unguent 1 tub
- unguent cu antibiotice 1 tub
- saposan pulvis 1 flacon
- mușețel (plicuri) 1 pungă
- nitroglicerină 1 flacon
- dicarbo calm 1 cutie
- antinevralgice 20 tablete
- talazol 1 flacon
- clorocalcin 1 flacon
- bixtonim 2 flacoane
- piramidon 30 tablete
- emetiral tablete 1 flacon
- revulsin 1 tub
- ramnolax 2 flacoane
- cărbune medicinal 1 cutie
- paracetamol 20 tablete
- codeină fosfatică 1 flacon
- scobutil 1 flacon
- ulcerotrat 20 tablete
- loperamid 20 tablete
- furazolidon 2 flacoane
- romergan 10 tablete
- diazepam 10 tablete
- laxative comprimate 10 tablete
- hiposerpil 10 comprimate

- miofilin 10 tablete
- milfidipin 10 tablete
- propanolol 10 tablete
- ampicilină 40 capsule
- biseptol 20 tablete
- metoclopramid 4 fiole
- papaverină 4 fiole
- scobutil compus 4 fiole
- fortral 2 fiole
- atropină 2 fiole
- dogoxin 2 fiole
- furosemid 2 fiole
- adrenalină 3 fiole
- efedrină 5% 3 fiole
- cofeină 4 fiole
- miofilin 4 fiole
- calciu bromat 2 fiole
- xilină 2% 6 fiole
- hemisuc de H 10 fiole
- diazepam 2 fiole
- hidrocortizon acetat 4 fiole
- glucoză 33% 4 fiole
- adrenostazin 4 fiole
- venostat 4 fiole
- ser antiviperin 2 fiole
- anatoxină tetanică 4 fiole
- talc 10 plicuri.

5. Baremul de dotare a cabanei cu materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

- corzi alpine 80 m 2 buc.
- sonde avalanșă 10 buc.
- akijă (targă pentru transport iarna) 1 buc.
- targă alpină pentru vară 2 buc.
- carabinieri 10 buc.
- ciocan alpin 1 buc.
- lanterne 4 buc.
- pitoane diferite 20 buc.
- cordeline - 50 m 2 buc.
- rucsac 1 buc.

ANEXA nr. 2: CRITERIILE de clasificare a traseelor turistice montane

Criteriile de clasificare a traseelor turistice montane sunt: timpul de mers, sezonabilitatea, gradul de dificultate și nivelul de echipare a turiștilor.

a) Timpul de mers se înscrie în fișa tehnică și pe indicatoare, exprimat în ore, fracțiuni de oră și, mai rar, în minute și se va calcula astfel:

- pe teren plat și pe pante mici, 4 km/h;
- în urcuș, pe potecă amenajată, 350 m diferență de nivel/h;
- în urcuș, pe potecă neamenajată, 250 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă amenajată, 450 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă neamenajată, 400 m diferență de nivel/h.

La o oră de mers se adaugă 10 minute necesare odihnei. Distanța în kilometri se utilizează în calcul numai pe traseele cu peste 80% de mers pe plat și cu maximum 20% de mers pe pantă cu înclinare de maximum 10 grade.

Pentru calcularea distanțelor și timpilor de mers se efectuează măsurători pe teren și pe hartă.

b) Sezonabilitatea este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în: trasee de primăvară și de toamnă, trasee de vară și trasee de iarnă.

c) Gradul de dificultate este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în:

- trasee cu grad mic de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 3-6 ore; diferența de nivel - 300-700 m; efort fizic moderat, care nu necesită pregătire fizică specială;
- trasee cu grad mediu de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 4-8 ore; diferența de nivel - 500-1.000 m; efort fizic susținut numai pe unele etape ale traseului, care necesită o condiție fizică și orientare bune;
- trasee cu grad mare de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului - 5-9 ore; diferența de nivel - 800-1.500 m; efort fizic continuu și intens, care necesită o foarte bună condiție fizică și antrenament înainte de abordarea traseului.

d) Nivelul de echipare solicitat drumeților este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în:

- trasee care nu necesită echipament special pentru parcurgerea lui; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci amenajate, drumuri forestiere și nu prezintă porțiuni accidentate;
- trasee care necesită echipament de drumeție de complexitate medie; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci cu porțiuni accidentate, grohotișuri, pante alunecoase cu grad de înclinare mediu;
- trasee care necesită echipament de drumeție special și complex; acest tip de trasee se desfășoară pe poteci accidentate, puțin curate și/sau pe porțiuni fără potecă, cu pante abrupte care necesită uneori ajutorul mâinilor pentru ascensiune.

ANEXA nr. 3: SEMNELE utilizate pentru marcarea traseelor turistice montane și condițiile de detaliu tehnic pe care acestea trebuie să le îndeplinească pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale

(1) Pentru marcarea traseelor turistice montane se utilizează următoarele semne:

- a)** banda verticală - pe fond alb - pentru marcarea traseelor principale, numite și magistrale, care sunt, de regulă, trasee de creastă;
- b)** crucea cu brațe egale - pe fond alb - pentru marcarea traseelor de legătură;
- c)** triunghiul echilateral - pe fond alb - și punctul într-un cerc - pe fond alb - pentru marcarea traseelor secundare;
- d)** punctul cu cercuri duble de culoare albă și roșie pentru traseele dus-întors.

(2) Culoarele pentru semnele de marcaj sunt: roșu, galben și albastru, obligatoriu pe fond alb.

(3) Pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale semnele de marcaj vor îndeplini următoarele condiții de detaliu tehnic:

- a)** se vor încadra într-un patruleter imaginar cu laturile de 16-20 cm;
- b)** benzile de culoare vor avea o lățime de 6 cm, iar cele de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);
- c)** triunghiul cu miezul de culoare va avea laturile de 10 cm, iar banda de culoare albă, de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);
- d)** punctul de culoare va avea diametrul de 10 cm, iar banda de culoare albă, o lățime de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);
- e)** crucea de culoare va avea cele două benzi perpendiculare de 3 cm, iar banda de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);
- f)** semnele de marcaj se vor aplica în ambele sensuri de circulație, la distanțe astfel apreciate încât să fie ușor vizibile de la un semn la altul, perpendiculare pe direcții de mers și la înălțimea de 1,5-2 m față de sol;
- g)** în golurile alpine și în poienile foarte mari semnele de marcaj se vor face pe stâlpi confecționați din țevi metalice; stâlpii vor fi vopsiți mai întâi cu grund de protecție, apoi cu vopsea de culoare albă și neagră, în dungi alternative de 30 cm lățime, vor fi prevăzuți la partea inferioară cu gheare pentru fixarea în fundații de ciment și apoi, în pământ și la partea superioară, cu o paletă pentru semnele de marcaj;
- h)** pentru protecția arborilor semnele de marcaj se vor aplica direct pe copaci, prin vopsire, fiind interzisă fixarea în cuie a altor indicatoare;
- i)** în zonele stâncoase, greu accesibile, semnele de marcaj se vor aplica pe palete metalice scurte sau pe lespezi plate din piatră, implantate în grămezi de pietre, cimentate, cu o înălțime de 0,4-0,6 m;
- j)** în zonele în care traseul turistic montan este bine trasat și nu are ramificații nu se va face exces de semne, dar se vor marca în mod deosebit intrările în pădure (din drumuri, poieni, goluri alpine, văi) prin unul sau mai multe semne ușor vizibile;
- k)** pe un traseu comun, marcat cu semne diferite, vor fi aplicate toate semnele, în grup, unul sub altul, și nu alternativ, la distanțe mari unul de altul; în zonele stâncoase semnele de marcaj se vor grupa orizontal;
- l)** în punctele de flexiune a direcției de mers a potecii se vor aplica săgeți bicolore (culoarea albă + culoarea marcajului), care vor indica unghiul direcțional; săgeata va avea o lungime de 40-50 cm, o lățime totală de 8-10 cm și unghiul direcțional de 15 grade, 30 grade, 45 grade, 60 grade, 75 grade, 90 grade, 105 grade și de 120 grade;
- m)** în zone deosebit de circulat și expuse fenomenului de ceață marcajul care va indica apropierea refugiului alpin sau a cabanei va fi dublat de un sistem de atenționare acustic sau vizual, acționat electric sau mecanic; în cazul cabanelor funcționarea acestui sistem va fi în responsabilitatea cabanierului;
- n)** la executarea tuturor marcajelor se vor folosi vopsele reflectorizante și rezistente la ger, căldură, soare, umezeală și agenții poluanți corosivi;
- o)** se va evita marcarea drumurilor publice și a drumurilor forestiere altfel decât prin tăblițe indicatoare, la capetele acestora; în cazul în care un traseu turistic montan se interferează cu un drum public, traseul va fi marcat astfel încât să fie bine relevat intrările și ieșirile din drumul public.

ANEXA nr. 4: INDICATOARELE de trasee turistice montane și standardizarea acestora

(1) Indicatoarele de trasee turistice montane sunt:

- a)** indicatoarele de direcție sunt: indicatoare de direcție simple, care au o lungime de 68 cm și o lățime de 28 cm, și indicatoare de direcție duble, care au o lungime de 78 cm și o lățime de 28 cm;
- b)** indicatoarele de traseu sunt cu dimensiuni variabile (32 cm/45 cm, 40 cm/56 cm, 50 cm/70 cm și 63 cm/87 cm), în funcție de volumul de informații pe care îl conțin, și sunt amplasate pe verticală sau pe orizontală, pe un picior sau pe două picioare;
- c)** indicatoarele de documentare sunt cele care vor conține informații despre traseele turistice montane marcate și principalele puncte de interes turistic din zona pe care o prezintă.

Pe indicatoarele de la intrările și ieșirile de pe traseu vor fi trecute și dificultățile drumeției astfel:

- pericol de avalanșă;
- cornișă pe traseu;
- dificultăți alpine (pasaje, săritori);
- condiții meteo care pot influența substanțial parcursul;
- orientare dificilă;
- pantă mare și alunecoasă;

d) tablele toponimice sunt indicatoare pentru lacuri, râuri, monumente ale naturii, vârfuri de munte, șei importante, pentru alte obiective culturale și de interes turistic. Tablele toponimice vor fi realizate din plăci fibrolemnoase impermeabilizate sau din fibre de sticlă, rezistente la intemperii, de dimensiunile 32 cm/45 cm, în culori diferite pentru fie-care element prezentat, astfel:

- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare albă pe fond de culoare albastră sunt pentru lacuri și râuri;
- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare galbenă sunt pentru monumente ale naturii;
- tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare albă sunt pentru alte obiective de interes turistic.

(2) Pentru standardizarea indicatoarelor de trasee turistice montane realizarea și implantarea lor se vor face cu respectarea următoarelor condiții:

- stâlpii de marcaj pentru indicatoare vor avea dimensiunile de 2,20 m - 2,40 m înălțime și de 0,10 m - 0,12 m grosime; stâlpii se vor îngropa în fundații solide, la o adâncime de 0,50 m - 0,70 m;
- paletele cu semnul de marcaj se vor orienta perpendicular pe direcția de mers, iar săgețile, pe direcția axului traseului;
- săgețile indicatoare de direcție vor menționa obligatoriu obiectivul cel mai apropiat, timpul de mers până la acesta și

semnul de marcaj;

- tablele indicatoare, care se vor instala în punctele de convergență (răspântie) a mai multe trasee turistice montane, vor cuprinde obligatoriu următoarele informații inscripționate unele sub altele: semnele de marcaj, direcțiile de mers și timpul, unele indicații speciale (Drum periculos; Atenție, cad pietre.)

(3) Locurile de începere a traseelor turistice montane, precum și intersecțiile traseelor marcate vor avea amplasate obligatoriu, în ambele sensuri, indicatoare confecționate din plăci fibrolemnoase impermeabilizate sau din fibră de sticlă.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 91 din data de 13 februarie 2003